

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTIKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 10 (5549)

Sestdien, 1987. gada 24. janvāri

Maksā 3 kap.

ZIEMA — EKSĀMENS KATRAM UN VISIEM

VAGONU IZKRAUŠANA SOKAS jeb 12 gadu bez kļūmēm

Reti kurš uzņēmuma kolektīvs šodien var lepoties ar ražošanas konveijera ritmisku un nepārtrauktu darbību, apstrādājot tautsaimnieciski nozīmīgas kravas, kuras piegādātas ar dzelzceļa transportu. Lūk, pozitīvs pieņēmējs! Preiļu rajona «Lauktechnikas» apvienības materiāli tehniskās apgādes bāzes darbinieki divpadzīt gadu laikā nav saņēmuši nevienu soda sankciju par dzelzceļa vagonu aizturešanu.

Kā izdevies to sasniegt? Pirmkārt, ar precīzi noregulētu dis-

pečerdienesta darbu augu dienākti. Otrkārt, ar labi izstrādātu sistēmu, kas paredz krāvēju, noliktavas pārziņu, ūsoferu un celtņa vadītāju, kompresoru iekārtu mašīnu un citu speciālistu nogādāšanu uz dzelzceļa vagonu izkraušanas vietām gan darba laikā, gan it sevišķi ārpus tā. Treškārt, ar pārdomāto audzināšanas darbu strādnieku kolektīvā.

Ražošanas ritmiskumu nav varējis traucēt pat janvāra bargais sals — šimēneša saspringtais plāns galvenajos vilcienos jau izpildīts. Uzņēmušies paaugstinātās

sociālistiskās saistības par godu Lielā Oktobra 70. gadadienai, bāzes darbinieki nodrošina rajoņa saimniecību ritmisku apgādi ar visu nepieciešamo.

Jāpiebilst, ka bargajos laika apstākļos nevainojami strādāja netikai cilvēki, bet arī viņu vadītā tehnika (tajā skaitā sliežu sastānu celtņi, automašīnas, iekrāvēji). Pilnīgi izremontēta vasaras un rudens periodā, tā bija labi sagatavota arī darbam ziemā. Tas arī viss noslēpums.

Z. BURIJS

Plāni un problēmas

Nopietni par uzdevumiem

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts ir viens no stabilākajiem un arī spēcīgākajiem mūsu rajona rūpniecības uzņēmumiem, kurus reti skar «aritmija», kas tik bieži sastopama citās rūpniecības un organizācijās. Tāpēc jo pārsteidzošāks bija pagājušā gada noslēgums, kad izrādījās, ka netiks izpildīts keramzīta ražošanas uzdevums. Līdz plānam pietrūka 1 600 kubikmetrus.

Par situāciju bija kompetenti spriedumi, bija vērojumi no mājas. Gaitu uzsācis jauns darba gads. Kādas mācības no aizvadītā celiņa guvis kombināts, kādi ir šī gada uzdevumi un tā saucamās «šaurās» vietas? Par šiem un ciemtiem jautājumiem pārdomās dalījās Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktors VERNERS VEIDE.

— Ja atsaucam atmiņā situāciju, kāda bija pie mums no kaut vai pirms gadiem pieciem, pārmaiņas ir jūtamas. Vienīgais un galvenais kritērijs toreiz bija plāna izpilde, neviens praktiski neinteresēja, kā un ar kādiem pamēkiem mēs to panācām. Protams, arī tagad plāna izpilde ir svarīga, taču galvenais ir strādāt ritmiski, noteiktajos termiņos un simtprocentīgi tikt galā ar piegāžu saistībām. Jāsaka, tas loti mobilizē, kaut gan rezultāti nenāk viegli.

Kā būvmateriālu ražotājiem veicās pagājušajā gadā? Lūk, nedaudzi skaitļi. Piegāžu plāns izpildīts simtprocentīgi. Droši vien tikai kombināta galvenie speciālisti zina, kādas pūles, organizētību un saliedētību tas prasīja no kolektīva. Visvairāk sarežģījumu radās gada beigās, kad bija jāizteik ar visai nelielam degvielas krājumiem. Kopumā preču produkcijas ražošanas plānu kombināts izpildīja par 105,4 procentiem. Konkrēti: kiegeli cehs gada uzdevumu veica par 103,6 procentiem, mehāniskais cehs — 108,7 procentiem, keramikas iecirknis plānu pārsniedza 3,2 reizes, bet keramzīta cehs plānu izpildīja par 97,5 procentiem.

— To, ka Nicgale radīs problēmas, varēja paredzēt jau iepriekš. Pamatīgi traucēja celiņiecība — vienā pagalmā saimniekoja divas organizācijas. Sašķar ar keramzīta ceha otrās kārtas būvi bija jāizmaina esošā tehnoloģiskā līnija. Rezultātā il-

gu laiku nespējām noregulēt režīmu. Visbeidzot mums palīgo nāca Kuubiševas zinātniski pētnieciskā institūta «Keramzīts» darbinieki. Sākam ar 150 kubikmetriem keramzīta diennaktī, tad izdevās palielināt līdz 160 kubikmetriem, un tikai decembra vidū sasniedzām paredzēto jaudu — 190 kubikmetrus.

Lūk, piemērs! Ja kiegeli ceħā šodien zaudējam, tad iekavēto gada laikā mierigi varam iedzīt. Ar keramzītu ir citādi, jo nepārtrauktā ražošana diktē savus likumus.

Var, protams, direktoram iebilst, sak, ja jau iepriekš paredzējāt, tad kāpēc gan līdz remontu un pārkārtojumu sākumam nepacentīties saražot vīrsplāna produkciju? Kāpēc iepriekš neparūpējāties par cilvēkiem, kas īša laikā spētu liniju noregulēt? Tomēr visi lebildumi atdursies pret objektīviem apstākļiem.

Laikraksta lasītājiem jau pagājušajā gadā bija izdevība uzzināt, cik grūti un sarežģīti Nicgale tiek risināti celiņiecības jautājumi, kā bija samezglojušās attiecības starp kombinātu un generālu zemēju — Līvānu pārvietojamo mehanizēto kolonnu. 1985. gadu celiņieki noslēdza ar piegāžu saistībām. Jāsaka, tas loti mobilizē, kaut gan rezultāti nenāk viegli.

Diez, vai būtu pareizi lielīt celiņieku veikumu pagājušajā gadā? Tomēr padarījuši vīni ir daudz. Gada uzdevums tika izpildīts, celiņieki veica grūtakos darbus, kā saka, izlīda no zemes. Bet šogad plāns ir divreiz liejāks. Tuvojas taču objekta nodrošanas termiņš. Tātad strādāt būs grūti, iespējama visai sarežģīta situācija.

Sādos apstākļos mēs nevarām vienaldzīgi uzņemt arī to, kā gada uzdevums keramzīta ražošana ir 63 tūkstoši kubikmetru. Mēs gribam pierādīt, ka plāna vajadzīga korekcija, jo paredzams daudz tehnoloģisko diktāvju, ko neizbēgami radīs jauno jaudu apgūšana. Toties nākamā gadā varēsim strādāt krietni ražīgāk, dot valstij pat 85 tūkstošus kubikmetru keramzītu. Kaut gan perspektivā plāna paredzēts mazāk.

Izmainas vajadzīgas arī kādu citu apstākļu dēļ. Ja 1988. gadam mums ieplānos mazākus uzdevumus, attiecīgi mazāk saņem-

sim arī kurināmā. Tādā gadījumā ceħs nespēs ražot tik produkcijas, cik atļaus tā jaunās iespējas. Loti ceram, ka augstākstāvās instances mūsu pamatotos lūgumus uzklaušis.

Jā, ar keramzītu būvmateriālu un konstrukciju kombinātam klāsies grūti. Tomēr, ticot kombināta kolektīva labajai darba slāvai, jācer, ka ar ūsiem uzdevumiem būvmateriālu ražotāji tiks galā. Gluži tāpat kā ar visu, kas paredzēts mehāniskā ceħa gada plānos. Kaut arī šajā jomā nekādas spožas zvaigznes no debesīm nebūs iespējams kert. Jāsaražo produkcija par trim miljoniem rubļu. Joprojām nav iespējams noregulēt materiālu apgādi tā, lai gada sākumā uzreiz varētu strādāt ar pilnu jaudu. Ceħa nomenklatūrā ietilpst 180 dažādu nosaukumu metālu. Kamēr sanem fondus, kamēr visu sagādā, paitet laiks.

Tādā piespiedu iešūpošanās nerastos, ja nebūtu stingri jo stingri noteikts — cik daudz materiālu drīkst palikt krājumos gada beigās. Iznāk tā, ka arī decembra nogale kombināts ir spiests tos pārēdot, lai jaunā gada pirmajās dienās sāktu izmīslīgi meklēt iešūjas, kur un kā ātrāk no jauna sagādat.

Si gada uzdevumos paredzēts saražot 29 miljonus kieģeli. Kombināts savās sociālistiskajās saistībās apņēmēs vīrs plāna saražot miljoni kieģeli ar marku 100. Ir rezerves arī darba ražīguma paaugstināšanai, produkcijas pašizmaksas samazināšanai. Starp citu, pagājušā gada mehāniskajā ceħā daudz darīts arī bezatlikumu tehnoloģijas ieviešana (pamatražošanā pāri palikušās metāla loksnes izmantotas dažādu detalu izgatavošanai, šādi izmantotas 35 tonnas metāla).

Līvānu būvmateriālu ražotāji nekad nav meklējuši iespējas, kā veiksmīgā atlaišnoties par nevadīto. Vini ir strādājuši, meklējuši, domājuši. Tā — arī šogad.

Uzdevums ir skaidrs — jāaktīvizē darbs. Jācer tā kvalitāte, lai noteikti iestotos mūsu republikas kompleksā programma «Kapitālās celiņiecības efektivitātes un kvalitātes tālākas paaugstināšanas prioritārie virzieni 1986.—1990. gadā».

L. BIRZNIECE

ŠODIEN NUMURĀ:

Preiļu starpkolhozu celiņiecības organizācijas partijas pirmorganizācijas sekretāra S. Trofimova pārdomas par komunistu lomu darba kvalitātēs uzlabošanā.
— 2. lappuse

Pārkārtošanās procesa radītās problēmas Līvānu stikla fabrikā.
— 2. lappuse

Rajona TIN metodikas V. Karpušenko raksts par ģimenes lomu ķērnu audzināšanā.
— 3. lappuse.

Jānā komuniste INĀRA UPENIECE strādā par šuvēju Preiļu trikotāžas fabrikā. Viņa teicami apgūvusi savu profesiju un tāpēc spēj sekmīgi veikt darbaudzinātājas, pienākumus. I. Upeniece ir fabrikas komjaunatnes komitejas locekle, viņa ievēlēta arī arodībīrības ceħa komitejā.

J. SILICKA foto

Lenīnu lasa miljoni

Ikkatrās no mums ir studējis un studē V. I. Lenīna atstāto teorētisko mantojumu. Pieprasījums pēc viņa darbiem un literatūras par padomju valsts dibinātāju ir ārkārtīgi liels. Lenīna darbi ir izdoti 134 pasaules tautu valodās 63 valstīs. Viņa darbu tulkojumu skaita ienem pirmo vietu pasaulei.

Ar Vladimira Iljiča Lenīna vārdu cieši saistīta Latvijas darba tautas cīna par brīvību, sevišķi Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas, pilsonu kara un ārvalstu militārās intervencijas laikā. Latviešu valodā ir iznācis 221 V. I. Lenīna darbs ar valrāk nekā 2 miljonu kopējo tirāžu. Pēc Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas lēmuma LKP CK Partijas vēstures institūts un izdevniecība «Avots»

sāka izdot V. I. Lenīna izlases tulkojumu latviešu valodā. Lasiātāji jau ir saņēmuši piecus sējumus.

Sakarā ar V. I. Lenīna atceres dienu mēs — rajona bibliotēku darbinieki — piedāvājam lasītājiem tuvā iepazīties ar jaunākajiem materiāliem par lielo proletārītātā vadoni. Preiļu pilsētas mazajiem lasītājiem adresētā tematiskā grāmata, brošūra, buklets un žurnālu izstāde «Viscīcīgākais cilvēks», bei pieaugušajiem — «Lenīns vienmēr ar mums», kas atspogulo V. I. Lenīna dzīvi un darbību. Līvānu pilsētas bibliotēkā var iepazīties ar izstādi «Lenīna vārds un darbīdzīvos mūžos».

J. GATINA, Preiļu rajona centrālās bibliotēkas metodiķe

Vienotajā politdienā

K. Marks kolhoza biedri: auto-mehānikis M. Leškevičs, kolhoznieki J. Smirnovs, A. Dukaliskis, M. Stepanovs, B. Jakovļevs.

Klausītāji daudz jautāja — par darba likumdošanu, sabiedriskās kārtības sargāšanu, cīņu pret bezrādes ienākumiem.

Citi vienotajai politdienai adresētās iedzīvotājai vēstulēs ietverti jautājumi tiks izskatīti tuvākā kolhoza valdes sēdē un ciemā izpildkomitejas sēdē.

R. BRICE, K. Marks kolhoza arodībīrības priekšsēdētāja vietniece

Apspriežam kultūras un sporta kompleksu darbu

Katrs sākums ir grūts

Turpinās laikraksta «Lēnina Karogs» lasītāju domu apmaiņa par rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētāju P. Zdanovska rakstu «Solis uz prieķu», kur bija runa par kultūras un sporta kompleksu lomu sporta dzīves rosināšanā. Diskusijā izteiktas dažādas domas, prieķīlumi, ierosinājumi kultūras un sporta kompleksu darbībai, fiziskās kultūras un sporta darba pilnīgošanai rajonā, iedzīvotāji brīvā laika organizēšanai. Daļu no redakcijā iesūtītajām vēstulēm publicējam, citi prieķīlumi — palikuši apspriešanai pie redakcijas «kapā galda», kur alcināsim piedalities sporta entuziasmus, pilnētu izpildkomiteju atbildīgus darbiniekus, kultūras un sporta kompleksa aktīvu.

Sodien kultūras un sporta kompleksa darbībai rajonā savu vērtējumu dod rajona kultūras un sporta kompleksa sekretāre ANITA URCA.

1986. gada aprīlī ar rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmumu tika nodibināts rajona kultūras un sporta kompleks. Vienlaikus tika izveidoti Preiļu un Līvānu pilnētu kultūras un sporta kompleksi.

Rajona kultūras un sporta kompleks apvieno visas rajona iestādes un organizācijas, kuras veic idejiskās audzināšanas un sporta darbu neatkarīgi no to resorpiederības. Tam jāstrādā ciešā sadarbībā ar rajona saimniecību darba kolektīviem, rūpniecības uzņēmumiem, ceļniecības organizācijām, veselības aizsardzības iestādēm, rajona agro-rūpniecisko apvienību, sabiedriskās ēdināšanas, tirdzniecības un sadzīves pakalpojumu uzņēmu-

nācijas padomes sēdēs tika izskaitīti un risināti svarīgi jautājumi. Piešķir, par uzdevumiem bērnu un pusaudžu atpūtas un sa biedriski derīga darba organizēšanā. Kopīgiem spēkiem sagatavotas Mākslas dienas, J. Graubīna 100. dzimšanas dienas svētki. Tāpat Uzvaras svētki, Oktobra svētki, Bērnu svētki, rajona Tautas mākslas svētki Rīgā, Fizikātiešu diena, Dzejas diena, J. Ivanova mūzikas diena, Keramikas diena, Jaungada sarakumi.

Skiet, pasākumu nav bijis maz. Kā tie izdevušies, lai spriež pilsētas iedzīvotāji. Kaut gan man liekas (varbūt tikai liekas), ka daļa pilsētas iedzīvotāju nevēlas apmeklēt mūsu organizētos pasākumus.

Liekas, ko vēl vairāk? Izveidots kultūras un sporta kompleks. Nu tagad būs... Diemžel kultūras un sporta kompleksam nav šata vienību, visi koordinācijas padomes locekļi ir tikai entuziasti. Bez tam mūsu rajonā ir tā legājies — ja viena iestāde vai organizācija rīko pasākumu vai sacensības, tad lai rīko vien. Paši arī atbildēs. Nav saskanošības un vienotības.

Ja atskatās uz pagājušā gada pasākumiem, tad Bērnu svētki priecēja visus — gan lietus, gan mazus. Un tieši tāpēc, ka šo pasākumu organizēja visa pilsēta.

Svarīgi ir arī kultūras un sporta kompleksa materiālās nodrošināšanas un galvenokārt — finansēšanas jautājumi. Pagājušā gadā mums nebija ne kapelikas savas naudas. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja ar lēmumu noteica centralizētas iemaksas kompleksa kasē. Tas jādara rajona uzņēmumu un iestāžu kolektīviem.

Rajona kultūras un sporta kompleks ir tikai savas darbības sākuma posmā. Vēl daudz jāstrādā, jāmācās no citiem, rīkojot pierežes apmaiņas braucienus uz citiem mūsu republikas rajoniem. Cērēsim, ka šī jaunā kultūras un sporta iestāžu vadības forma, pamatojoties uz darba, finansiālo un materiālo resursu kooperēšanu, sekmēs rajona kultūras un sporta darba pilnveidošanu. Lai tas izdots, daudz jāveic dažādu svētku un sarīkojumu plānošanā, kultūras un sporta iestāžu nodrošināšanā ar kvalificētiem kadriem un normālu sadzīvi apstākļu radīšanu viniem. Jārisina interešu klubu attīstības veicināšanas un citi jautājumi, ko izvirza rajona sociāli ekonomiskās attīstības plāni.

Rajona kultūras un sporta kompleks ir tikai savas darbības sākuma posmā. Vēl daudz jāstrādā, jāmācās no citiem, rīkojot pierežes apmaiņas braucienus uz citiem mūsu republikas rajoniem. Cērēsim, ka šī jaunā kultūras un sporta iestāžu vadības forma, pamatojoties uz darba, finansiālo un materiālo resursu kooperēšanu, sekmēs rajona kultūras un sporta darba pilnveidošanu. Lai tas izdots, daudz jāveic dažādu svētku un sarīkojumu plānošanā, kultūras un sporta iestāžu nodrošināšanā ar kvalificētiem kadriem un normālu sadzīvi apstākļu radīšanu viniem. Jārisina interešu klubu attīstības veicināšanas un citi jautājumi, ko izvirza rajona sociāli ekonomiskās attīstības plāni.

Koordinācijas padome plānu sastāda visam gadam. Tā apsībiež rajona mēroga svētku, teatralizētu uzvedumu scenārijus, nodrošina to organizācijas un norses kontroli.

Katrs sākums ir grūts. Arī šo reizi ir tāpat. Taču pērn koordi-

Sniegs sargā bites

Meteorologi laicīgi (jau pagājušā gada septembrī) brīdināja, ka šoziem sagaidāms bargs sals. Rajona saimniecību biškopji šo pazinojumu nēma vērā un veica nepieciešamos priekšdarbus, lai saglabātu bišu saimes.

Tikko uzsinga, biškopji kļuva loti rosīgi — sniegs taču lieliski pasārgā no aukstuma un vēja. Daži piešķir. Aglonas padomju saimniecības biškopis B. Līvdāns stropus pilnīgi apbēris ar sniegū. Kolhoza «Zelta vārpa» biškope S. Turkupole bišu mājinās aplika ar skujām un aprausa ar sniegū. M. Gorkija kolhozā bišu stropi ievištīti polietilēna plēvē un apbērti ar sniegū. Līdzīgi rīkojušies arī citi biškopji.

Tiem, kuri nav bijuši informēti vai vienkārši noslīkojuši, rekomendēju steidzīgi solot uz bišu ziemošanas vietu — lai stropiem izveidotu aizsargvalsti no sniega. Sniegs stropiem pieraušams ar vieglu lāpstu. Jāstrādā klusi, ne-

kāda gadījumā nedrīkst grēbīties ap stropu. Kāpēc? Pat siks troksnis bites iztrauce, viņas sakustas, dažas atdalās no bišu kamola un nokriš uz stropu grīdas, kur, protams, vienatnē nosalst.

Stropu var pilnīgi apbērt ar sniegū — tikai leprettim skrejāt jāatstāj platāks atvērumus.

Un vēl viens padoms — sekojiet sniega segas stāvoklim. Taču daži sniegs ir īrēns, bet pēc atkušiem (ipaši jau mārtā) vajag pārbaudīt, vai stropu skrejas nav aizsegtais ar ledus garozu. Ja skreja aizledojuši un stropā tātad neiekļūst gaiss, bites vai aiziet bojā skabekļa trūkuma dēļ.

Ziemas sals ir nāvēlošs, taču dzīvībā paglābties ļauj sniegs. Tas saglabā siltumu, un tādējādi rodas apstākļi zvēru un kukainu pārziemošanai.

R. KIVKOVA,
Latvijas PSR Agrorūpniecības komitejas Biškopības pārvaldes agronomē

,Cik var izdarīt 13 minūtēs?“

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 11. decembra numurā bija publicēts rajona izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodalas vadītāja A. Petrova materiāls. Tajā viņš analīzeja stāvokli, kāds ir Līvānu un Preiļu labiekārtošanā, vērtēja atsevišķu rūpniecības uzņēmumu devumu. Autors atzīmēja, ka rajona izpildkomitejas lēmumu pilnībā nav realizējis arī Līvānu eksperimentālais māju būves komplāns.

Redakcija sanēmusi atbildi, ko parakstījis kombināta direktora vietnieks kadru un sadzīves jaujumos V. Borovskis. Lūk, ko tajā lasām: «...sakāra ar to, ka rajona izpildkomitejas 1985. gada 26. aprīļa lēmumu par vairāku objektu celtniecību un labiekārtošanu nevarējām izpildīt, jo

labiekārtošanai nebija ieplānoti līdzekļi jau agrāk (tas ir, 1984. gads), kā arī nebija tehniskā dokumentācija, ar rajona izpildkomitejas 1986. gada 23. aprīla lēmumu visi darbi tika pārceļti

Mums atbild

uz 1986. gadu. Taču pirmajā pusgadā kombināta kapitālās celtniecības nodalai bija liela slodze ēku un dažādu būvju, kā arī kopīmīnu remonta, tāpēc visus labiekārtošanas darbus ieplānoja trešāja un ceturtāja ceturksni. Trešāja ceturksni tika uzbūvēts trotoārs no LEMBK līdz būvmateriālu un konstrukciju kombinātam. Nobīgumam tuvojas autobusu paviljona celtniecība gala pieturā. Sakāra ar to, ka 1987.

Agrofirmas «Krasnij Oktjabr» Preiļu stora rūpniecības laboratorijā inženiere, bakte riologe Anita Pastare (attēla) atbild par hibrītu kvalitāti. Savus pienākumus viņa vīna vele priekšķīmīgi. Anita Pastare ir arī darbaudzinātāja — apmāca jauno bakte riologus.
J. ZANDES foto

gada pirmajā ceturksni jāveic liels kombināta ēku remonts, sporta dzīves propagandēšanai paredzētā stenda celtniecība atlikta uz otru ceturksni.

Tālāk atbildē seko siks uzskaitījums, cik cilvēkdienu veltīts atsevišķu objektu celtniecībai un labiekārtošanai. Kopumā skaitlis ir ievērojami lielāks par to, ko savā materiālā minēja A. Petrovs. Pilnīgi iespējams, ka mājiniekim iekārto precīzāka. Taču pārdomas rada kas cits — pilsētas labiekārtošana, kā saka, nav īsti sirdslieta ne kombinātam, ne Līvānu saimniecībā. Par to liecina nepārdomātā plānošana un darbu pārceļšana no viena ceturksna uz otru, no gada uz gadi, sak, gan jau paspēs. Un Līvāni tak nav arī nekāds starptautisks kūrorts, kur sveši laudis staigā... Bet kā tad ar mūsu pašu izaudzīnto estētiskumu un skaistuma izpratni?

TEHNISKĀ PROGRESA KURSS

Universāla migla

Medicīnas darbinieki atzinīgi novērtēja smidzināšanas lekārtu, kas radīta Latvijas PSR Zinātnu akadēmijas Fizikālā enerģētiskajā institūtā. Tā lauj arī radīt sterili atmosfēru operāciju zāles un citās ārstniecības telpās, pret kurām izvirsitas paaugstinātās higiēniskās prasības. Lekārtu izsmidzīnāšana dezinīcījošo šķidrumu sīku dalīnu veidā, kas līgi nenosēžas, izsmidzināšana noteik centrālēzēs spēku letekīm, ko izrāsa ātrgaitas elektromotoru griešanās. Ārstniecības miglas ģeneratori ir sekmiņi izmēģināti Rīgas klinīkās un Lietuvas PSR vešības aizsardzības iestādēs.

Smidzinātājus plaši izmanto arī citās nozarēs. Piešķir, fermās, Pārveletojamā agregātu ievieglēt jebkurā telpā, kuru drīz piepilda dziedlinošais mākonis. Tā lo-piem izdara ārstniecīko profilakses procedūru, kas ir sevišķi lietderīga ziemā. Šo metodī praktiķi arī vairākās republikas putnu audzētavās.

Miglas ģeneratori ir efektīvi siltumīci. Ar to palīdzību var pilnīgi izmīcīnāt augu kaitēklus, turklāt manāmi samazinot kimikāliju izlietojumu. Jauninājumu var izmāt arī nepieciešamā mitruma līmena uzturēšanai dārzenu bāzes un noliktavās, kur uzglabā papīru un dziju. Smidzinātāju sērījveida rāzotā organīzēta Rīgas eksperimentālajā rūpnīcā «Kommunalnik». V. SMIRNOVS, LATINFORM korespondents

KĀ ASNI BEZ SAULES

Vai esat ievērojuši rudzu lauku agrīnā pavasarī, kad sniegs tikkoknokusis, bet saule jauno zelmeni vēl nav sasildījis? Bāli un izstīdzējuši asni stiepjas preti vasarai. Tāpat arī cilvēkberni alkst un stiepjas pēc vecāku mīlestības, siltuma, gādības. Aug un izaug bērnu namu mazuli (dažkārt dzīvu vecāku bāreni) par lieliem, gudriem cilvēkiem. Taču viņu dzīselē ir kāda aizlauzta stīga, kāda nepieejīgā vēlēšanās, kura neizstāt ar svešu cilvēku labvēlibu, pat mīlestību.

Arī gīmenēs audzināšana ir tik dažāda. Ipaši tajās, kur vecāki ilgti alkoholiskos dzērienus, trūkst atbilstības par savu bērnu likteniem. Preilos vien par vecāku vienākumiem «aizmirsūšas» 54 gīmenes. Diemžel lielākā daļa no tām dzīvo labiekārtējās dzīvokļos, ir pat personīgo māju ipašnieki. Tātad — materiāli nodrošināti, tikai ar loti nabadzīgu garīgo bagāžu apvēltību cilvēki.

Sādas gīmenes ir arī lauku skolu mikrorajonos: Loču gīmene Aglona, Marija Jaudzema — Rožkalnos. Vecāku bezatbilstības dēļ Rožkalnu ciema teritorijā piekrītās Vadims Medveckis (dzīmis 1971. gadā) nekur nemācās, jo, lūk, nevar atrast sev piemērotu skolu.

Vēcāku pienākumus neveic tādās gīmenēs, kurās bieži maina savas pieturvīetas. Lūcīja Nagles, kas pašlaik dzīvo Vārkava cīema teritorijā, vairākkārt mainījusi dzīvesvietas. Bet pašlaik var L. Nagles bērnu slikti uzvedību un vājajām sekmēm skolā zino skolotāja Janīna Vilmane. Lūcīja Nagles dēlu Vladimīru Brūveru (ar nepilngadīgo lietu komisijas lēmumu) nosūtījām mācīties uz specskolu.

Iebraucēja no Aizkarpatiem — Anna Turčina — «aizmirsusi» par dēla eksistēšanu. Agrākajā

dzīvesvietā Ukrainā dēls bijis ieķirts kāda palīgskolā, bet pērn uzsāka mācības Riebiņu vidusskola. Viņš nespēja apgūt mācību vielu un tika atstāts uz otru gadu piektā klasē.

Klases audzinātāja Marta Kavinska rūpīgi iepazīnās ar zēna sadzīves apstākliem. Izrādās, ka māte bieži lieto alkoholiskos dzērienus, piekopj amorālu dzīvesvēldu. Kad Sergeju Turčinu iz-

Par morāles tēmām

meklēja Rīgas medicīniski pedagoģiskā komisija, tā atzīna, ka zēns attīstīs normali. Tātad mātes (ja tā viņu drīkst devēt) vienādīzība pret savu bērnu, nenopietnā attieksme pret dzīvi saņēma zēnu uzvedību, pazudina viņa interesu uz mācībām. Ne īsti milēts, ne īsti aprūpēts puika nevis dzīvo, bet eksīste kādās četrās sienās. Kad zēns slimīja un ārstējās slimīcā, Anna Turčina pat nepainterēsās par dēla vezelību, pat dzīvību. Pateicoties klases audzinātājas Martas Kavinskas rūpīm, turpmāk par zēna likteni lems rajona tautas tiesa. Jo tādiem vecākiem kā Anna Turčina nedrīkst laut kropļot bērnu psihī.

Apmeklējot tā devētās nelabvēlīgās gīmenēs, allaž vērojam, ka par bērniem tur rūpējas mīnimālai vai nerūpējas nemaz. Neri māzuli ir izsalkuši, netiri, nav pat gultas velas, dzīvokļos valda antisanitārija. Apsekot Uzmanīšu gīmeni (dzīvo Riebiņos), ištābā sastapām noskrandus, izsalkušus bērnus. Ar tautas tiesas lēmumu šīm cilvēkiem jau atņemtas vecāku tiesības.

Sis bārgais sods

SPORTS • SPORTS • SPORTS

Rajona sporta spēles:**GALDA TENISS**

Riebinu vidusskolas sporta zālē notika rajona sporta spēļu sacensības galda tenisā. Uz tām pulcējās astoņpadsmit iestāžu, uzņēmumu un saimniecību komandas. Sestdien sācētāko koħozu un padomju saimniecību, bet svētdien — uzņēmumu, iestāžu un organizāciju fizikolektīvi.

Galdas tenisā spēle M. Gorkijā, Kirova, Lenina, K. Marksā, Oškalna kolhozā, «Sarkanajā ausmā», «Dzintarā», «Vārkavā». Šīs cīņas izvērtēja starp kolhoza «Krasnij Oktjabrj» un Oškalna kolhoza galda tenisistiem. Rezultātu izšķīra dubultspēle, kas beidzās ar «Krasnij Oktjabrj» sportistu pārākumu. Komandā spēleja A. Popmanis, E. Ustīņš, J. Gudlevskis, Z. Piskunova. Otrajā vietā ierindojās Oškalna, trešajā — Lenina kolhoza sportisti.

Starp uzņēmumu, iestāžu un organizāciju fiziskās kultūras kollektīviem par rajona sporta spēlu čempioniem kļuva 24. celu remontu un būvniecības pārvaldes fizikultūrnieši (V. Limanis, J. Šišlo, V. Mežinskis). Celu būvētāji uzvarēja savus pretiniekus visās spēlēs. Vienīgais mīnuss, ka 24. CRBP fizikolektīva galda tenisu nespēlē sievietes.

Rajona sporta spēļu kauss šo-

reiz atceļoja uz Preiļiem — 24. celu remontu un būvniecības pārvaldes. Otrajā vietā ierindojās Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta, bet trešajā — Līvānu stikla fabrikas komanda.

Rajona sporta spēļu sacensības galda tenisā parādīja, ka spēlet gribētāju kļūst vairāk. Augusi arī sportiskā meistarība. Ipaši tas jāteic par «Lauktēhnikas» rajona apvienības fizikultūras kolektīvu, kuru vada sporta metodikis V. Ulivanovs. Sacensībās fizikolektīvs izcīnīja 4. vietu. Acīmredzot sporta entuziasmi ir pārliecīgākās, ka galda tenis var spēlet arī tajos kolektīvos, kur nav savu sporta zālu, šim nolūkam izmantojot aktu zāles un sarkanos stūrišus.

Patīkamu iespāidu radīja arī tas, ka beidzot fizikolektīviem ir sagādāti sporta tēri. Dažs labs gan vēl jāgātē uz aizraušanos ar šo sporta veidu. Piemēram, rajona sadzīves pakalpojumu kombināts, medicīnas un kultūras darbinieki, rajona patēriņu biedrība un citi fizikultūras kollektīvi, kuri nebija šo aizrautīgo sacensību dalībnieki un līdzjutēji.

V. LIMANE,
sacensību galvenā sekretāre

VIEGLATLĒTU STARTI

Rīgas sporta manēžā sācis griezties vieglatlētikas sacensību karuselis.

Ar saviem pagājušā gada startiem mēs esam iekarojuši zināmu autoritāti, kura nu tagad jāsargā un jānostiprina. Atgādināšu, ka pagājušajā sezonā BSB «Vārpa» jaunatnes meistarsacīkstēs bijām piektie, vasarā lauku sporta spēlēs — desmitie. Būt labāko desmitā arī šoreiz — tādu uzdevumu izvirzījām šosezon. Neskatoties uz to, ka ierindā nebija Jānis Māsāns un Olgas Borisovas. Olgu pagājušās sezonas nogālē vāja traumas, un vina pagaidām nav savā sportiskajā formā. Bet Jānis šogad ir apstiprināts par PSRS jaunatnes izlases kandidātu un atrodas kopstreniņos Sočos.

Tomēr komada kopumā cīnījās slavējami. Arvien tālāk sev aiz muguras konkurentus atstāj solotājs Normunds Ivāns. Pieci kilometrus viņš veica 22:59,0 minūtēs. Otrs vietas ieguvējušs Normunds apsteidza par 2 minūtēm. Uz sporta manēžas goda pjedestāla divreiz nostājās Ilvars Bečs (pēc 1 500 un 3 000 metru skrējiem). Pirmajā distancē viņš uzrādīja laiku 4:26,9 minūtes,

J. LAZDĀNS,
vieglatlētikas treneris

kas deva otro vietu, bet 3 kilometrus bija trešais (9:50,4).

Tuvu šajā patīkamajai procedūrai (domāju apbalvošanas ceremoniju) bija Raimonds Grīgs. Pirmajā sacensību dienā vinam nepaveicās 60 metru priekšskrējiens, jo «aizgulējās» startā un rezultātā pietrūka vienas desmitdaļsekundes, lai iekļūtu finālistu pulkā. Nākamajā sacensību dienā savā pamatdisciplīnā — lodes grūšanā — sasniedza personīgo rekordu (12 m 12 cm) un palīga ceturtais. Sajā disciplīnā piektā vieta izcīnīja Ivars Putrenieks (11 m 30 cm). 3 000 metru distanci ceturtais un piektais beldza mūsu skrējēji Valdis Kokins un Elmārs Alekss. Ieskaites punktus komandai deva arī Guntars Ratenieks, Aris Petrovs un Natālija Novikova.

Kad beigās punkti bija saskaitoti, izrādījās, ka mēs esam septītie — 97 punkti. Tikai vienu punktu zaudējām Limbažu rajonam. Mūs apsteidza arī tradicionāli speciģās vieglatlētu komandas no Rīgas rajona, Valmieras, Stučkas, Madonas un Saldus.

J. LAZDĀNS,
vieglatlētikas treneris

Mums visiem loti, loti sāp, Ka baltā smilšu kalnā jāatnāk, Ka nebū lemts tev vecums ilgs un silts,

Ka agri sagrūva tavs dzīves tilts.

(S. Kaldupe)

Izsakām dzīļu līdzjūtību PETERA KONSTANTINA d. REINA piedeīgajiem.

Padomju saimniecības «Aglo- na» šoferu kolektīvs

Kam, Laimite, skopa biji,

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brīdi esam kopā

ar Peteri Džardānu.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

pulksten 12.00. Patīkamu

svētdienas atpūtu!

Sāpēdriskās ēdinašanas uzņēmu apvienība

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brīdi esam kopā

ar Peteri Džardānu.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

pulksten 12.00. Patīkamu

svētdienas atpūtu!

Sāpēdriskās ēdinašanas uzņēmu apvienība

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brīdi esam kopā

ar Peteri Džardānu.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

pulksten 12.00. Patīkamu

svētdienas atpūtu!

Sāpēdriskās ēdinašanas uzņēmu apvienība

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brīdi esam kopā

ar Peteri Džardānu.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

pulksten 12.00. Patīkamu

svētdienas atpūtu!

Sāpēdriskās ēdinašanas uzņēmu apvienība

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brīdi esam kopā

ar Peteri Džardānu.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

pulksten 12.00. Patīkamu

svētdienas atpūtu!

Sāpēdriskās ēdinašanas uzņēmu apvienība

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brīdi esam kopā

ar Peteri Džardānu.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

pulksten 12.00. Patīkamu

svētdienas atpūtu!

Sāpēdriskās ēdinašanas uzņēmu apvienība

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brīdi esam kopā

ar Peteri Džardānu.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

pulksten 12.00. Patīkamu

svētdienas atpūtu!

Sāpēdriskās ēdinašanas uzņēmu apvienība

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brīdi esam kopā

ar Peteri Džardānu.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

pulksten 12.00. Patīkamu

svētdienas atpūtu!

Sāpēdriskās ēdinašanas uzņēmu apvienība

Mūža daļu vēlēdama?

Kam tu mani mazu, sīku

Zemes mātei atvēlēji?

(T. dz.)

Tad, kad zaļais skuju celš uz

kapu smiltāju aizved mazo MEITINU,

skumju brī